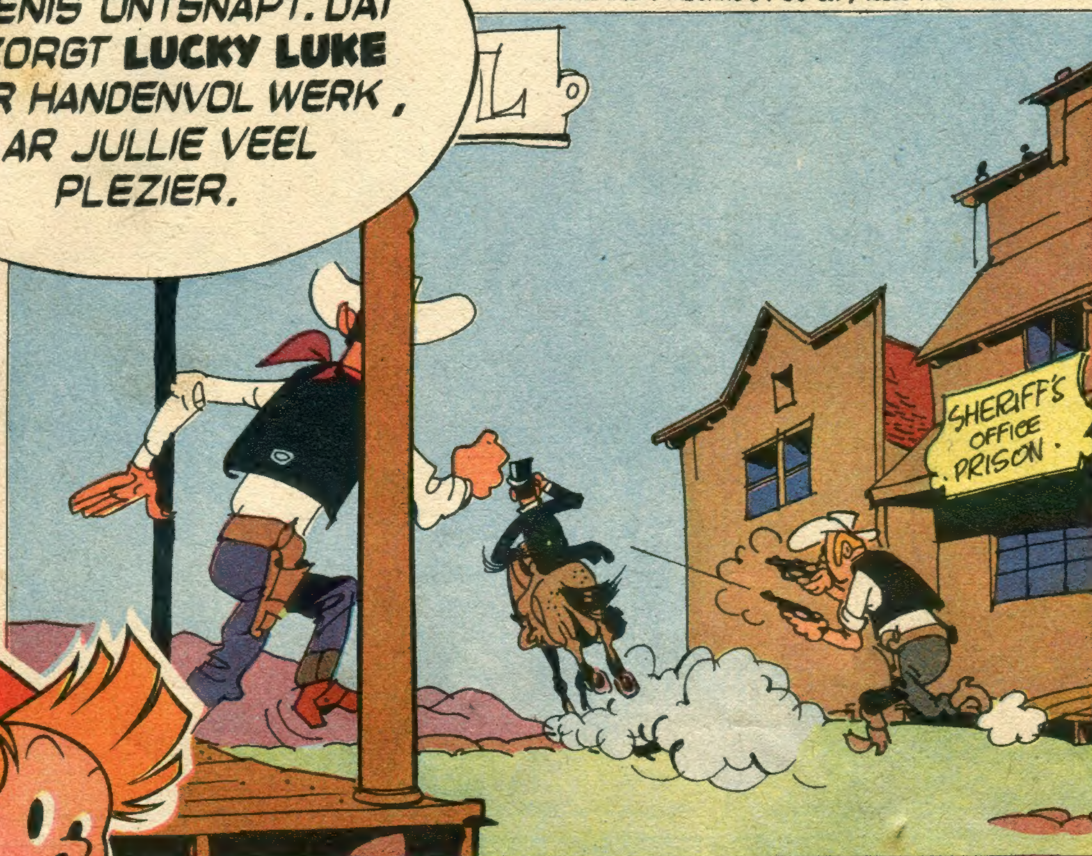
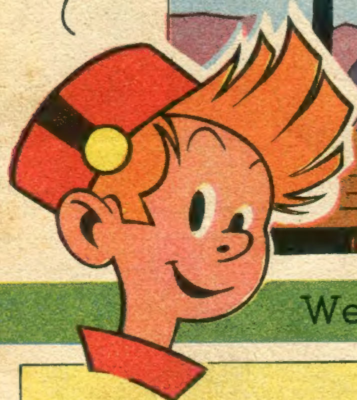
BELGIE : 5 frank.

ROBBEDOES

NEDERLAND : Abonné's : 30 ct. ; losse nummers : 35 ct.

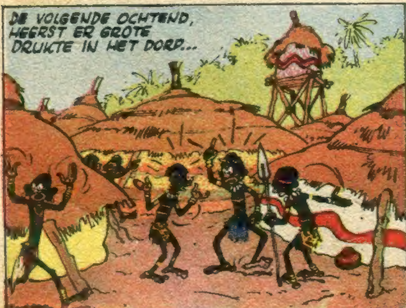

Weekblad. 15e Jaargang. Nr. 686. 21 Mei 1953. 24 blz.

ROBBEDOES EN KWABBERNOOT ZIJN DOOR DE WAKUKU'S GEVANGEN GENOMEN, MAAR SPIP HEEFT KANS GEZIEN HUN BOEIEN DOOR TE KNAGEN.

TWEEDE DEEL:

DE HOREN VAN DE NEUSHOREN

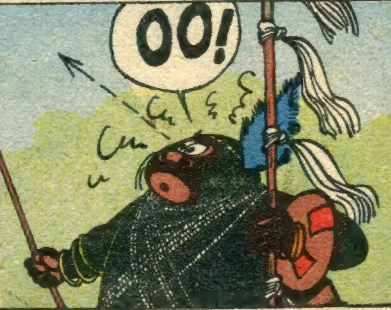

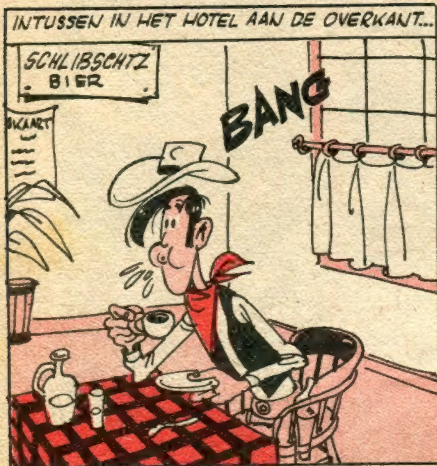

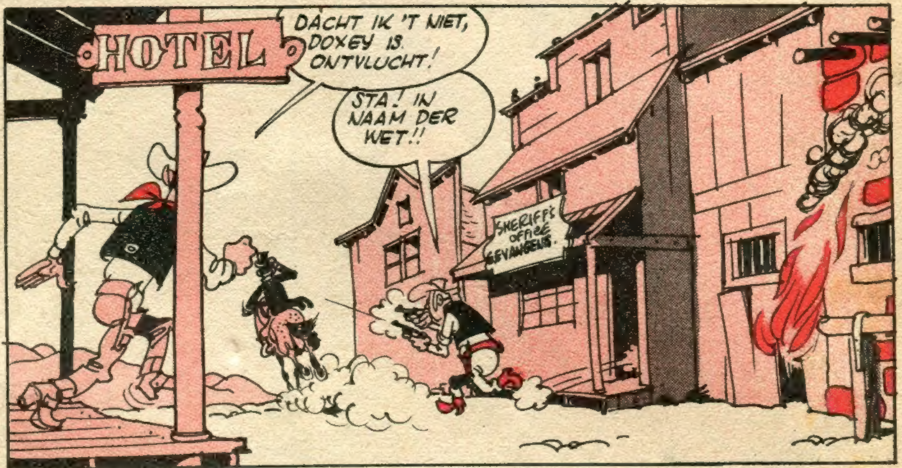

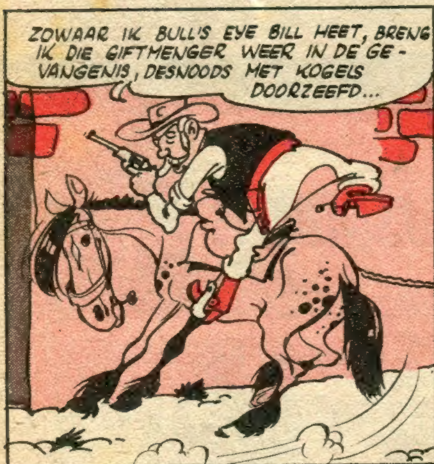

LUCKY LUKE
DR. DOXEY POOGT UIT DE GEVANGENIS TE ONTSNAPPEN DOOR BRAND TE STICHTEN.

DIE ROOK IS NIET TE HARDEN ! IK VRAAG ME AF WAT VOOR CHINEES VERGIFT DIE KOK NU WEER AAN HET KOKERELLEN IS...

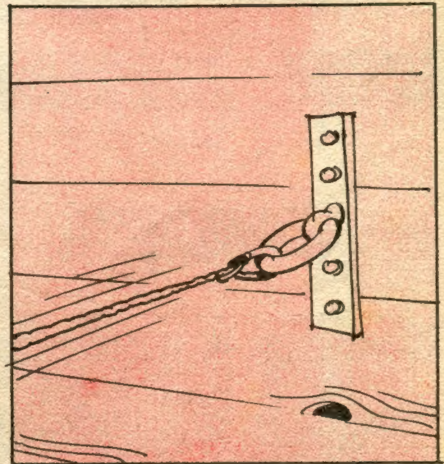

DROMMELS , DOXEY IS ER UITGEKNEPEN DOOR MIJN NIEUWE GEVANGENIS IN BRAND TE STEKEN...

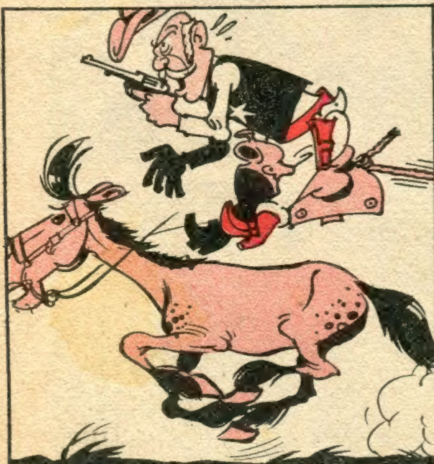

INTUSSEN IN HET HOTEL AAN DE OVERKANT...
SCHLIBSCHTZ BIER
BANG

HOTEL
DACHT IK 'T NIET, DOXEY IS ONTVLUCHT!
STA! IN NAAM DER WET!!
SHERIFF'S OFFICE GEVANGENIS

ZOWAAR IK BULL'S EYE BILL HEET, BRENG IK DIE GIFTMENGER WEER IN DE GEVANGENIS, DESNOODS MET KOGELS DOORZEEFD...

BIJ ZIJN BAARD SLEEP IK HEM HIERHEEN...

ALLE DUIVELS NOG AAN TOE ! HIJ HEEFT DE RIEM VAN MIJN SPLINTERNIEUWE ZADEL AFGESNEDEN... DE SCHURK !

JAMMER DAT IK ZO'N LEKKER HAALTJE MOET LATEN STAAN , OLD BOY... MAAR ER MOET EEN GEVAARLIJKE STIER NAAR DE CORRAL TERUGGEBRACHT WORDEN !...
MORRIS

HET SPEURDERSWERK VAN Jan KORDAAT

DE DODENDE STRAAL

MET DE GRENSWACHT OP ZIJN HIELEN IS KORDAAT WEER UIT POLDEVIË GEVLUCHT. IN SLOVENIË WIL HIJ EEN BETER MIDDEL VERZINNEN OM OPNIEUW DE GRENS OVER TE KOMEN. ALS HIJ DE AERO-CLUB VOORBIJKOMT KRIJGT HIJ EEN INVAL.

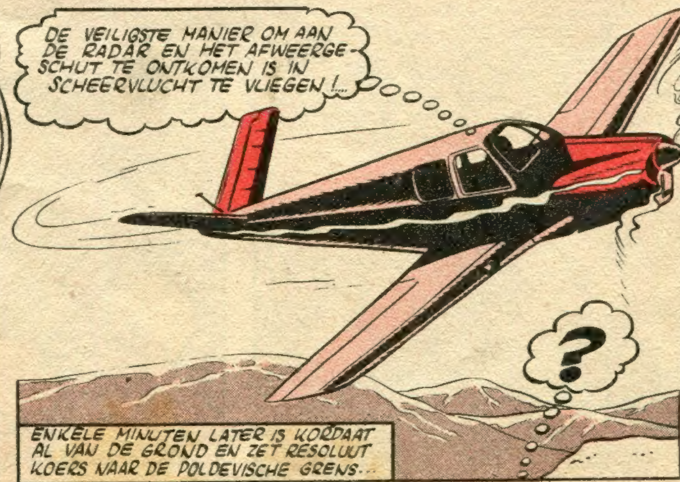

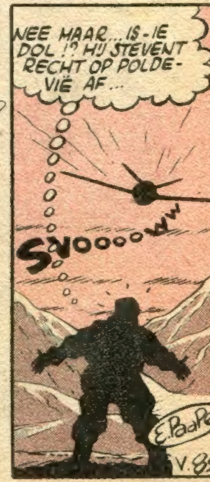

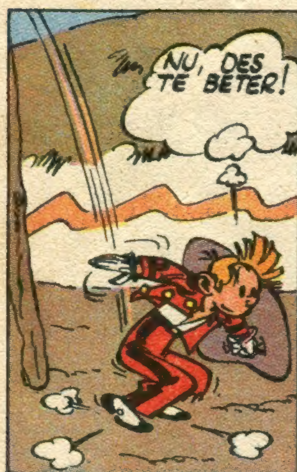

WAT HEBBEN JULLIE OP MIJN ZOLDER TE MAKEN? NAAR BENEDEN!
JE KOP MOET ERAF!

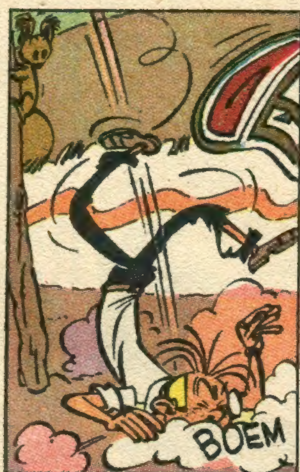

KIJK EERST EENS HIERNAAR, JE VRIEND MARTIN STUURT ONS NAAR JE TOE...

DAT IS WAAR! DIT HEB IK HEEL LANG GELEDEN AAN MIJN VRIEND MARTIN GEGEVEN!

INGERUKT, MARS, ALLEMAAL!
BWAMBWALALA

EN JULLIE NAAR BENEDEN! DE AFGEZANTEN VAN MIJN VRIEND MARTIN LAAT IK NIET ONTHOOFDEN!

NU, DES TE BETER!

BOEM

ZIE JE, KONING DER WAKUKU'S: GISTER HEEFT MARTIN JOUW ZOON ONTMOET EN HEM EEN DINGETJE TOEVERTROUWD!...
DAT IS DE WAARHEID! EN MARTIN ZEI TEGEN MIJN ZOON...

...GA VLUG NAAR JE VADER TOE, GEEF HEM DIT DINGETJE EN ZEG HEM DAT HIJ HET MOET VERSTOPPEN OP EEN PLAATS WAAR GEEN MENS HET VINDEN KAN!.... MIJN VRIEND MARTIN ZAL IN ZIJN SCHIK ZIJN: NOG NOOIT IS IETS ZO GOED VERBORGEN! HA! HA! HA!

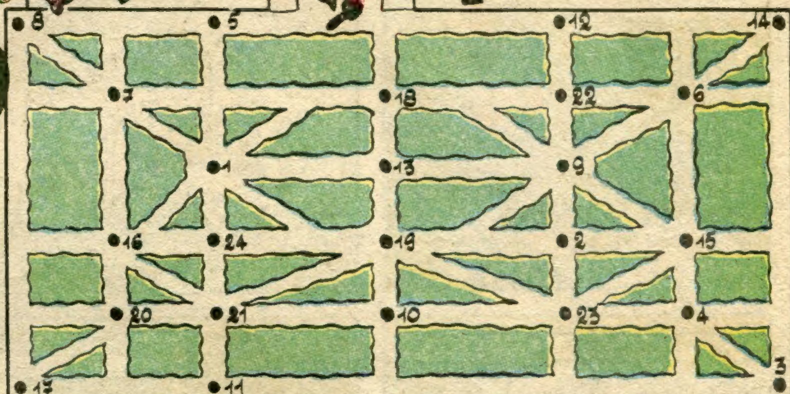

DE VORST DER WAKUKU'S IS GEEN DOMOOR! TOEN MIJN ZOON MIJ DAT DINGETJE OVERHANDIGDE BEN IK TERSTOND DE WILDERNIS INGETROKKEN MET TWINTIG VAN MIJN WAKKERE WAKUKU'S......
?
?
25

WIE WEET HET ?

GAAi EN MOWGLi IN DE BUURT VAN DE DIERENTUIN

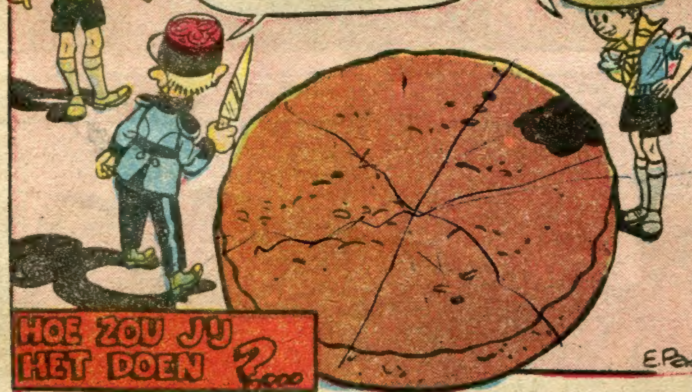

3 EEN DIER HEEFT EEN ROL IN HET LEVEN VAN ELK VAN DEZE HEILIGEN GESPEELD. WEET JE OOK WELK DIER?..

JULLIE OOK?

VERBLUF JE VRIENDEN!..

RAAD EEN WILLEKEURIG GETAL TUSSEN 100 EN 400

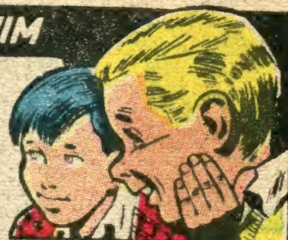
LAAT HET HONDERDTAL VERDUBBELEN, TEL ER 5 BIJ EN VERMENIGVULDIG DE UITKOMST MET 5... LAAT ER 10 BIJTELLEN, DAARNA HET TIENTAL, LAAT DAN DE SOM MET 10 VERMENIGVULDIGEN EN HET GETAL DER EENHEDEN ERBIJ TELLEN. VRAAG DAN DE UITKOMST ...JE HOEFT ER MAAR 350 AF TE TREKKEN, DAN HEB JE HET GETAL.

(Zie oplossingen blz. 13.)

UIT DE VERHALENTROMMEL VAN OOM WIM

De heldhaftige sergeant

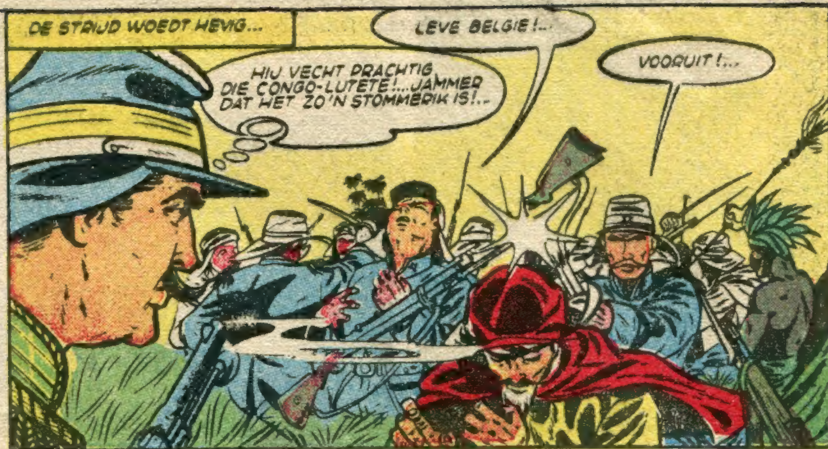

EN...
IN STORMPAS!... GEEN MEDELIJDEN MET DIE SLAVEN-HANDELAARS!...

DE STRIJD WOEDT HEVIG...
LEVE BELGIE!...
HIJ VECHT PRACHTIG DIE CONGO-LUTETE!...JAMMER DAT HET ZO'N STOMMERIK IS!..
VOORUIT!...

DHANIS BRENGT HEM IN VIER DAGEN TIJDS TWEE BLOEDIGE NEDERLAGEN TOE...
ZAL IK HEM NEERSCHIETEN?
NEE!..HIJ IS ONGE-WAPEND!...

IK DURF NIET ALS EEN VERSLAGEN MAN VOOR MIJN MEESTER VER-SCHIJNEN! DOOD ME, BLANKE HEER!...

WELNEE...WIJ WILLEN JE GEEN KWAAD DOEN...JE ZOU MET ONS MOETEN VECHTEN!...LUISTER!...
!?

WAT?..IS U GEKOMEN OM MIJN ZWARTE BROEDERS TE VERLOS-SEN?..DAN SLUIT IK ME BIJ U AAN!...
IK AANVAARD JE HULP!...

NIET LANG NADIEN, OP HET HOOFDKWARTIER VAN SEFU...
DIE DUIVELSE BELGEN HEBBEN ONS VERSLAGEN...
...JA...HIJ VECHT NU AAN HUN ZIJDE...
CONGO-LUTETE HEEFT U VERRADEN!...
WAT?..

IK KRIJG HEM WEL!...MIJN WRAAK ZAL VRESELIJK ZIJN! TWEE BELGEN BEZET-TEN EEN POST NIET VER VAN HIER!... BRENG ZE LEVEND MEE!...

VLUG LUITENANT!..DE ARABIEREN VALLEN AAN!...
EN DE KOORTS HEEFT ME TE DAKKEN... O!...

WE ZIJN SLECHTS MET ONS TWEEËN!...WE ZULLEN HUN EENS LATEN ZIEN HOE BELGEN KUNNEN STER-VEN!...

MAAR DE ARABIEREN HOUDEN ZICH AAN SEFU'S BEVEL...
LEVEND!...WE MOETEN ZE LEVEND IN HANDEN KRIJGEN!...

EN EVEN LATER...

BIJ SEFU..
IK ZAL JE FOLTEREN TOT JE STERFT... MAAR NIET ONMIDDELLIJK, WANT JE KAN ME MISSCHIEN VAN DIENST ZIJN... SLUIT HEN OP!..

VOOR LIPPENS EN DE BRUYN BEGINT EEN HELSE GEVANGENSCHAP...

LIPPENS IS DOOR TROPISCHE ZIEKTEN ONDERMIJND...
VOOR MIJ IS ER TOCH GEEN HOOP MEER... JIJ MOET VLUCHTEN!...
NEEN, LUITENANT!... IK LAAT U NIET ALLEEN HIER!...

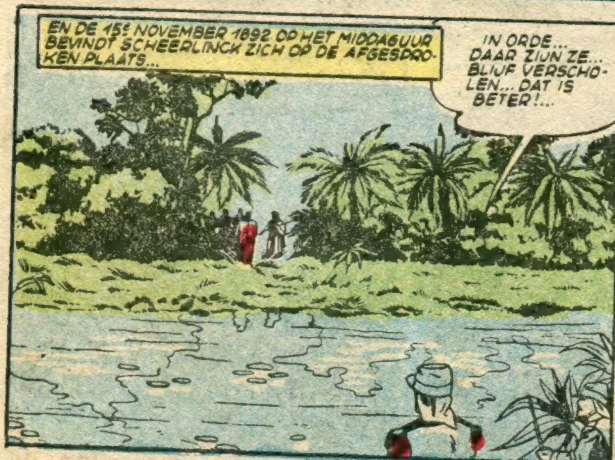

WEKEN ZIJN VOORBIJGEGAAN... LUITENANT LIPPENS LIGT OP STERVEN. OP ZEKERE DAG WORDT DE BRUYN GEROEPEN...
DE SULTAN WIL U ZIEN!...

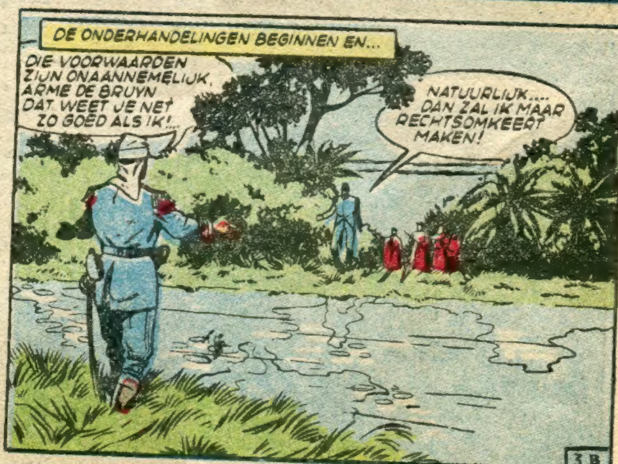

ENKELE OGENBLIKKEN LATER...
JE ZULT JE BLANKE BROEDERS ONTMOETEN OP DE OEVERS VAN DE LOMANI (1)... ALS JE ER IN SLAAGT HEN OVER TE HALEN MIJ HET HOOFD VAN CONGO-LUTETE TE STUREN EN ZICH TERUG TE TREKKEN, WORDEN JIJ EN JE VRIEND GESPAARD!...
(1) ZIJRIVIER VAN DE KONGO.

MAAR OPGEPAST... ALS JE TRACHT TE VLUCHTEN ZAL JE VRIEND ER VOOR BOETEN!
IK ZAL TERUG KOMEN!... OP MIJN EREWOORD!...

EEN ZWARTE HEEFT EEN BOODSCHAP GEBRACHT AAN DHANIS...
VAN SEFU, COMMANDANT?..
JA, SCHEERLINCK... VANDAAG NOG MOETEN ER ONDERHANDELAARS...

...ZIJN OP DE OEVERS VAN DE LOMANI!... OP DE PLAATS WAAR DE WEG ONDER DE PALMBOMEN LOOPT... ZE STUREN DE BRUYN OM TE ONDERHANDELEN!... NEEM JE MANSCHAPPEN MEE, LUITENANT, EN GA KIJKEN WAT ZE WILLEN!...

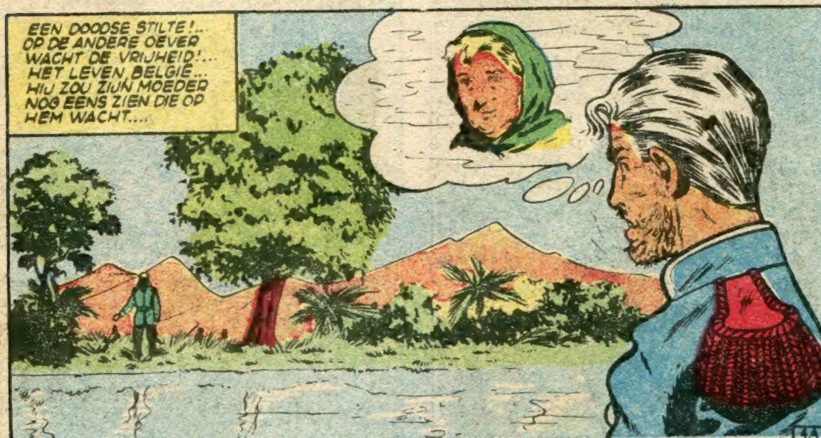

EN DE 15e NOVEMBER 1892 OP HET MIDDAGUUR BEVINDT SCHEERLINCK ZICH OP DE AFGESPROKEN PLAATS...
IN ORDE... DAAR ZIJN ZE... BLIJF VERSCHOLEN... DAT IS BETER!...

DE ONDERHANDELINGEN BEGINNEN EN...
DIE VOORWAARDEN ZIJN ONAANNEMELIJK, ARME DE BRUYN DAT WEET JE NET ZO GOED ALS IK!
NATUURLIJK... DAN ZAL IK MAAR RECHTSOMKEERT MAKEN!

(1) GEBOORTESTAD VAN DE BRUYN, AAN DE BELGISCHE KUST.

4B

DE BAARD EN DE KALE

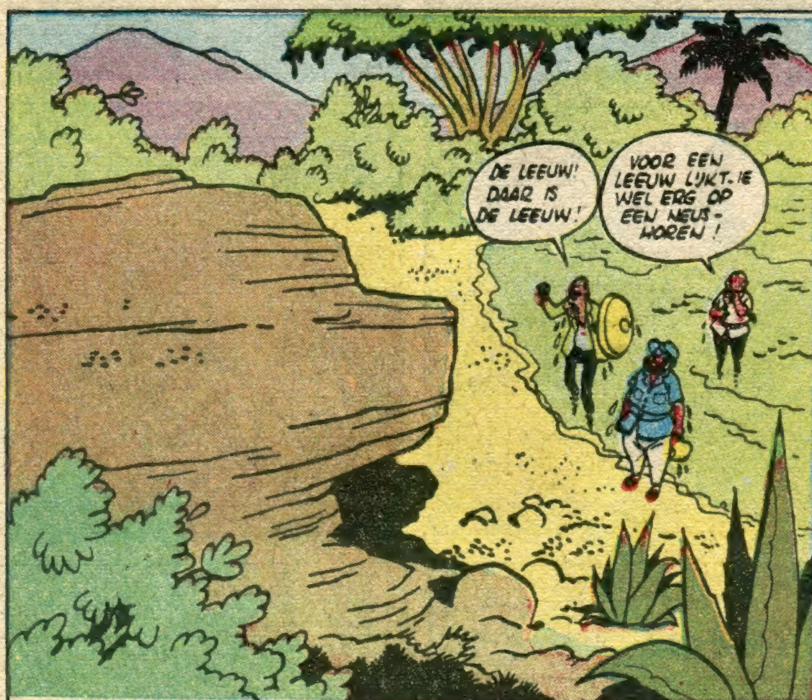
DE SCHAT VAN ALARIK

DOOR WILL • TEKST VAN L. BERMARR

KORTE INHOUD

Onze helden en Prof. Baterlow kunnen nog net uit hun verongelukte helicopter springen. Maar heeft hun gedwongen waterdoop hen in staat gesteld de schat van Alarik te vinden ?

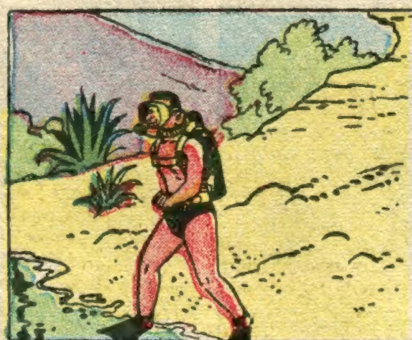

SNUFFELTJE vertelt...

Voor DINGAAN uit Beveren.

PAUL VAN OSTAIJEN...

Het beroemde boek van Schmoll? Is dat niet die overoude klaviermethode? Inderdaad, Schmoll stelde een oefenboekje voor piano samen uit eenvoudige, lieve en nu erg ouderwets klinkende stukjes. De beroemde Zuid-Nederlandse dichter Paul Van Ostaijen koos juist als titel voor zijn beste bundel « Het eerste boek van Schmoll ». Waarom? Omdat hij, in de vaak maar kleine gedichten, die deze bevat, zo fris, eenvoudig en oorspronkelijk mogelijk werk wil leveren. Het lag in de bedoeling van de dichter nog een « tweede » en wellicht nog een « derde » boek van Schmoll te schrijven. Dat heeft echter niet meer mogen zijn: De geniale Van Ostaijen stierf op 17 Maart 1928 amper twee en dertig jaar oud, aan longtuberculose in het sanatorium van Miavoye-Anthée. Hij was op 22 Februari 1896 te Antwerpen geboren.

Er is veel over Van Ostaijen geredetwist en het heeft lang geduurd eer zijn werk naar waarde werd geschat. Nu men hem vorig jaar heeft herdacht en zijn verzameld werk in luxe-uitgave verscheen — daarvan zal de arme man wel nooit gedroomd hebben — is hij officieel « gecanoniseerd ».

Hoe komt het toch, dat dichter en poëzieliefhebbers het steeds maar over Van Ostaijens poëzie hebben?... Waarschijnlijk omdat zij een zeer eigen standpunt inneemt. Voor hem dachten onze mensen een goed gedicht geschreven te hebben, als het ding behoorlijk rijmde, de versmaat er was en het wel aardig klonk. Heel het arsenaal van harte-smarten, liefde en haat, goden, muzen en godinnen, Vlaamsgezindheid en vaderlandsliefde, zorgde voor de inhoud, enkele uitzonderingen niet te na gesproken. De « Tachtigers » en de « Van Nu en Straksers » hadden daar al tegen gereageerd — hun devies was immers « kunst om de kunst » — maar in de grond was er weinig veranderd.

Toen kwam de oorlog van 1914-'18 alles omver werpen en alle eeuwenlang gehuldigde kunst- en andere normen en poëziewetten nietig verklaren. Het was een chaotische tijd. Veel van wat er toen « gemaakt » is, bleef in het pogen steken! Weer ontbrandde de strijd tussen het nieuwe en het oude. Van Ostaijen wierp zich enthousiast in die strijd voor het nieuwe. Hij werd de promotor der « zuivere lyriek », der « poésie pure », als je die termen verstaat.

Wat waren zijn voornaamste ideeën omtrent een goed gedicht?

Ik probeer bijna zuiver rhythmisch-muzikaal te zijn, d. w. z. ik probeer de opvatting alleen door rhythme te doen spreken, schreef hij in zijn self-defense. En ook « zij » (de poëzie) is een in het metaphysische geankerde spel met woorden.

Zich vergelijkend met Wies Moens — een andere vooraanstaande Vlaamse dichter tussen de twee oorlogen — schreef hij: « De gedichten van Moens hebben tenslotte een inhoud. De mijne integendeel slechts een thème. Ik schrijf niets dan een largo, een allegretto. » Verder nog: « Het gedicht hoort te zijn als een schone keramiek. » Bedoeld wordt een vaas uit gebakken aarde of porcelein, want wat verder vergelijkt hij het met prachtige Chinese vazen.

Het gedicht heeft voor Van Ostaijen niet langer als doel zijn « gevoel » uit te storten of een en ander onderwerp te bezingen. Het gedicht staat louter op zichzelf! Zoals een mooi gebouw, een stuk zuivere muziek als een fuga van Bach. Door een geheimzinnig fluïdum, de toverachtige schijn van het woord, de geheimvolle combinatie van de woorden, moet het gedicht van Van Ostaijen ontroeren. En het doet dit ook werkelijk, soms op aangrijpende wijze. Zeker in de verzen uit zijn laatste bundel, die na zijn dood werd samengesteld door Gaston Burssens, een dichter, die de opvatting van Van Ostaijen steeds trouw bleef en ons ook menig door zijn intense schoonheid ontroerend gedicht schonk.

Een paar voorbeelden uit het « eerste boek » kunnen een en ander duidelijk maken.

HERFSTLANDSCHAP

In de mist is trage
een os met een ossewagen
stappend naast de mist
nooit mist zijn maat.
De os van de ossewagen.
Uit de mist in de mist
met de hortende wagen
dut de wagenvoerder
zich niet vast
in een spoorloze slaap.
Achter aan de wagen
drijft lantaarnlicht,
een geringe wig van klaarte
in de donkerdiepstraat.

Ervaar in dit gedicht het sublieme spel van het woord. Hoe onuitgesproken en toch zeer sterk, door de poëtische kracht, een gevoel van melancholie er in trilt. En wat denk je van dit heerlijke:

MARC GROET 'S MORGENS DE DINGEN

Dag ventje met de fiets
op de vaas met de bloem
ploem ploem.
dag stoel naast de tafel.
dag brood op de tafel.
dag visserke-vis met de pet.
pet en pijp
van het visserke-vis,
goeiendag.
Daa-ag vis,
dag lieve vis.
dag klein visselijn mijn.

Ziedaar de ontroerende eenvoud van een zeer persoonlijk, een geniaal dichter! Van iemand, die de oude poëziewetten tot in de grond afbrak, maar... een eigen, strenge zelftucht oplegde en zo de persoonlijkste werd onder onze dichters.

Nu zal alles voor jullie nog niet zo eenvoudig zijn. Denk er daarom maar eens rustig over na!

Met Robbedoes vooruit en vooraan!
Je trouwe,

SNUFFELTJE.

Avontuur IN DE ANDES

door X. Snoeck geïllustr. door Ref

(19)

KORTE INHOUD

Piet De Rijke, een lid van de Rode Vleugel, wordt het leven gered door Dr. Cucharro. Als wederdienst vraagt de dokter, dat hij in het oerwoud een speciaal soort gras zou gaan plukken. Piet wordt met een valscherm boven het oerwoud neergelaten en door een troep Indianen gevangen. Hij weet echter te ontvluchten. Met enkele inlanders gaat hij op zoek naar de vader van Maria. De Grote Baas en enkele mannen van de Rode Vleugel snellen Piet te hulp.

Juanito, een halfbloed gidst hen met enkele Indianen door het oerwoud waar hij hen in de steek laat.

Om iets te doen te hebben, schoof Jan het bootje in het water en ging voor op de punt zitten. Zijn geweer legde hij voor zich op zijn knieën. Het was niet uitgesloten, dat Juanito het in zijn hoofd kreeg om terug te komen en de strijd tegen zijn achtervolgers op te nemen.

Jan glimlachte bitter. Er bleef niet veel van de uitrusting van de expeditie over : een paar zakken in de prauw... En te bedenken, dat zij gekomen waren om Piet De Rijke te helpen. Zij hadden gemeend, dat zij een vriend van de Rode Vleugel te hulp konden komen... Dadelijk zou Piet De Rijke hen nog moeten redden.

Vermoeidheid en ontmoediging over de vlucht van Juanito waren de oorzaak van Jan's neerslachtigheid en teleurstelling. En ook de eenzaamheid, die verschrikkelijke eenzaamheid van het Amazone-woud, waar men zich zo klein en nietig voelt tegenover de onmetelijke wilde stroom. Hij had het gevoel, dat hij door duizenden onzichtbare ogen beloerd werd, dat hij alleen maar een sidderend hoopje mens was, dat alleen nog dank zij zijn eigen wil leefde, een wil, die bergen zou kunnen verzetten, als hij met de wilde natuur in conflict zou komen.

Er weerklonken voetstappen in het bos. Jan nam zijn geweer van zijn knieën. Hij kroop zo ver mogelijk achter in de prauw om zo weinig mogelijk zichtbaar te zijn voor een schutter aan de rivierkant.

— Hela ! ! Jan !...

— Hela ! Hier ben ik !

Karel dook uit het struikgewas op. Hij zag er gehavend uit. Zijn kleren waren gescheurd ; takken en doornen hadden zijn gezicht en armen opengeschramd.

— Je kunt niets zien in deze verwenste wildernis, zei een schorre stem. Hij kroop in de prauw en herhaalde met een soort snik in zijn stem :

— Je kunt niets zien in die verwenste wildernis en je verdwaalt er onmiddellijk. Na een uur wist ik helemaal niet meer waar ik was... Ik weet niet hoe ik tenslotte hier teruggekomen ben... Het is afschuwelijk ! Ik zag mijzelf, begrijp je dat goed, ik zag mijzelf tegen een boom sterven, een geraamte worden, zonder dat iemand wist, wat er van mij terecht gekomen was...

Ook hij was het slachtoffer van de doodsangst in het eenzame oerwoud geworden, ook hij had het op zijn zenuwen gekregen.

Jan stak hem een veldfles sterke koffie toe. Karel dronk er een paar grote slokken uit en voelde zich meteen beter. Hij hief zijn hoofd op en wierp een blik om zich heen :

— Waar zijn Henk en de Grote Baas ?

— Zij zijn nog niet teruggekomen...

De mist begon al boven de Maranon op te stijgen.

De twee vrienden keken elkaar aan.

— Nog niet teruggekomen, zei Karel.

Het bleef lang stil tussen hen Daarna kwam er weer beweging in Karel.

— Wij moeten iets doen. Zij zijn zeker verdwaald. Wij hadden nooit achter Juanito aan moeten gaan. Na twee minuten weet je niet meer waar je bent, als je in het oerwoud dringt.

Jan zocht intussen in zijn voorraadzakken. Hij bromde :

— Als hij er nog maar is...

Hij zocht zenuwachtig en Karel sloeg hem zonder iets te begrijpen gade, tot het ogenblik dat Jan uit de middentas van een zak een grote fluit haalde, die hij onmiddellijk aan zijn mond zette.

Het scherpe, snijdende geluid, dat erop berekend was om ver weg gehoord te worden, schoot over het water en botste tegen de oplopende oevers, drong tussen de bomen en snelde tot in het diepst van het oerwoud door.

In de verte hief een poema zijn

kop op en huilde, de kakatoe's mopperden verwijtend, de luie apen schudden hun hoofden, alsof zij zich van iets storends wilden bevrijden. Zij lieten zich volgens hun gewoonte van de takken vallen, want een luie aap klimt nooit naar beneden... Dat is veel te vermoeiend. Hij laat zich eenvoudig van tak tot tak op de grond vallen.

De langgerekte, scherpe toon bereikte de Grote Baas en Henk, die zij aan zij door de takken en struiken drongen. Zij trachtten de weg terug te vinden.

— Hoor je dat ?

— Ja, ik heb 't gehoord. Het kwam van links. Je zou zeggen, dat zij begrepen hebben, dat wij verdwaald zijn.

Zij begonnen vlugger te lopen. Met hernieuwde kracht drongen zij in het dichte struikgewas. Hun machete kapte met nieuwe kracht in de taaie lianen.

Met gelijkmatige tussenpozen, lang en doordringend, weerklonk de echo van het fluitsignaal. Het werd harder en dringender.

— Als zij in Godsnaam de moed maar niet verliezen, zei de Grote Baas, als zij maar zolang mogelijk blijven fluiten.

Tien minuten later zweeg de fluit. De Grote Baas en Henk liepen nog een eindje door, toen bleven zij stilstaan. Zij keken elkaar zwijgend aan.

De nacht was nu bijna helemaal over het woud gedaald.

Wanhopig spanden zij hun oren in. Zij hoopten vurig, dat het maar een oponthoud betekende en dat de fluitsignalen weer voortgezet zouden worden

De Grote Baas gespte zijn geweer af en schoot in de lucht. Onmiddellijk daarop antwoordde de fluit, veel dichterbij deze keer. De mannen zetten hun tocht door de wildernis weer voort. Zij zetten regelrecht koers naar het kamp, waar Karel en Jan op hen wachtten.

Die avond werd er niet veel meer gesproken. Werktuiglijk voerden zij hun taak uit. Er moest een nachtleger opgeslagen worden. Een groot stuk grond werd schoongemaakt, de hangmatten werden opgehangen, het vuur, dat de wilde dieren op een afstand moest houden, werd ontstoken.

De Grote Baas had niet meer gezegd dan :

— Juanito is ons ontsnapt. Nu gaat hij alle stammen van de Maranon tegen ons opstoken.

— Wij moeten toch doorgaan, drong Karel aan. Piet De Rijke verwacht ons.

Daarop had de Grote Baas geantwoord :

— Vanzelfsprekend gaan wij gewoon door !

En de drie jongens, die zich in zijn gezelschap veilig voelden, omdat hij altijd even zeker van zichzelf was en een niet te breken wil bezat, voelden hun moed terugkomen. De Grote Baas had gezegd, dat zij hun tocht voort zouden zetten en zij wilden niets liever dan hem trouw volgen.

Terwijl Jan een voorraad hout voor het vuur maakte, hield Karel zich tussen de bomen, die het kamp omgaven met een heel geheimzinnig werkje bezig.

— Wat doe je daar, Karel ?

— Ken je het principe van een vliegenvanger ?

— Ik begrijp niet wat wij hier daarmee moeten doen.

— Dan zul je het morgen misschien begrijpen.

De Grote Baas ging deze eerste nacht zelf op wacht en de expeditie van de Rode Vleugel in het oerwoud van de Amazone viel weldra in een diepe, koortsachtige slaap.

Het was een slechte dag voor de Rode Vleugel geweest...

* *
*

De hinderlaag van Karel deed gedurende de wacht van de Grote Baas uitstekend werk. Plotseling hoorde hij de bladeren achter zich ritselen en daarna weerklonk een kreet. Hij draaide zich met zijn revolver in zijn hand om en zag Juanito, die midden in de lianen lag te spartelen.

De Grote Baas sprong overeind, keek de halfbloed strak aan en zei kortaf :

— Als je beweegt, schiet ik

Intussen waren de andere leden van de Rode Vleugel wakker geworden. Karel riep zich verkneuterend uit :

— Herken je nu het principe van de vliegenvanger, Jan ?

— Wat bedoel je ?

— Wel, ik verwachtte, dat Juanito op een of andere manier naar ons terug zou komen. Hij liep eigenlijk vanaf de eerste dag achter ons aan. Hij wilde ons zeker in onze slaap verrassen. Ik heb overal strikken van lianen om het kamp aangebracht en toen hij de Grote Baas aan wilde vallen, raakte hij erin.

Juanito, die aan een boom gebonden werd, schuimbekte van woede

Hij had 't tenslotte ook niet aangedurfd om alleen de tocht door het onherbergzame oerwoud te ondernemen, zelfs niet naar de dichtstbijzijnde stam. Hij was teruggekomen om wapens en levensmiddelen te zoeken. Hij wilde niet alleen en zonder hulpmiddelen in het oerwoud blijven.

De Grote Baas wierp een arm vol takken op het vuur, dat hoog en helder opbrandde. Heel het kampeerterrein was hel verlicht, alsof het dag was. De zwarte wateren van de Maranon lagen in 'n rode gloed.

— Leg mij nu eens uit...

De Grote Baas zweeg plotseling verbaasd. Het gezicht van de halfbloed vertrok ineens van doodsangst. Hij staarde over de Grote Baas heen naar de zoom van het bos achter het kampeerterrein. Met een van angst schrille stem schreeuwde hij :

— De curuyu... de curuyu.

De Grote Baas wendde zich om...

De slang schoof regelrecht langs het spoor van de halfbloed, langs iedere voetstap, die hij gezet had. Het was duidelijk te zien, dat de slang stap voor stap de vlucht van Juanito volgde en zij kwam snel vooruit, akelig snel. Haar staart sloeg wild op de grond, zij leek op een reusachtige zweep, die met razende snelheid over de grond voortbewoog. Werktuiglijk dacht de Grote Baas, dat men de achtervolging van zo'n curuyu nooit zou kunnen ontkomen, al liep men nog zo hard.

Zij gleed vlak langs de verbaasde Karel, zonder hem iets te doen. De curuyu volgde het spoor van Juanito. Zij stelde niet de minste belangstelling in de andere mannen.

Jan zocht koortsachtig in zijn hangmat naar zijn revolver.

— Ja, maar dat zal te laat zijn, dacht de Grote Baas hardop, te laat.

(Wordt vervolgd.)

Wie weet het ?

(OPLOSSINGEN VAN BLZ. 5)

(OPLOSSINGEN VAN BLZ. 5)

SPEL Nr. 1

Hij kiest de volgende weg : hek, 5, 8, 7, 1, 16, 20, 17, 11, 21, 24, 19, 10, 23, 3, 4, 15, 2, 9, 13, 18, 22, 6, 14, 12, hek.

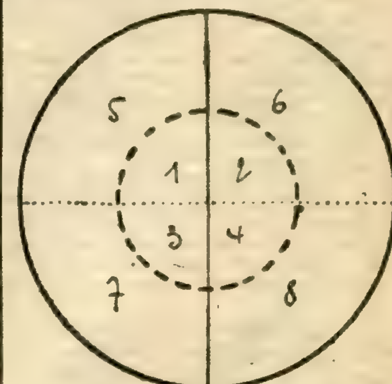
SPEL Nr. 2

A. Ooievaar = Elzas ; B. Pauw = Malakka ; C. Ibis = Egypte ; D. Lama = Peru ; E. Kameel = Arabië ; F. Zebra = Madagascar ; G. Vogelbekdier = Australië.

SPEL Nr. 3

St. Rochus = Hond ; St. Pieter = Haan ; St. Antonius = Varken ; St. Franciscus van Assisi = Wolf ; St. Hubertus = Hert.

SPEL Nr. 4

- - - - - EERSTE MESSNEE

. . . . TWEEDE MESSNEE

———— DERDE MESSNEE

TOT DE ORDE GEROEPEN

HUP ROBBEDOES -

Nooit op je lauweren rusten, rakkers! Het ene jaar kun je kampioen zijn, maar het loopt ook wel eens anders! Geen twee clubs spelen hetzelfde. Je moet al een heel knap voetballer zijn, wil je niet voor verrassingen komen te staan. Vooral als je het moet opnemen tegen

een onbekende of minder bekende club, kunnen er altijd gekke dingen gebeuren.

Daarom zijn we weer flink aan 't oefenen gegaan. Dat is in de eerste plaats goed om geen gebrek aan adem te krijgen, dus om het uithoudingsvermogen op te voeren. Maar ook is het goed om weer eens enkele hachelijke standjes door te nemen, die we straks op 'n vreemd veld krijgen op te knappen. We gaan Robbedoes en zijn rakkers opnieuw aan hun voetbaltand voelen.

Wel, daar heeft Robje zelf het al aan de stok met Flip! Het gaat over een vrije schop, die Flip mag nemen voor een pekelzondetje van een van zijn tegenspelers.

Toen ik die speler de fout zag bedrijven, floot ik natuurlijk om het spel stil te leggen en gaf ik met een duwtje van mijn hiel de plaats aan, waar die vrije trap genomen moest worden. Ik pas rustig de 9,15 meter af, die de clubmaats van de overtreder van de bal verwijderd moeten blijven. Toen hoorde ik Robje als aanvoerder :

— Gauw, Flip, neem die vrije schop! Hij is jou toegewezen!

Bij het horen van zoveel onkunde steek ik mijn armen in de lucht.

— Maar Robje, weet jij werkelijk niet, dat iedere speler van je ploeg — tot zelfs de doelverdediger toe — die vrije trap mag nemen? Flip speelt midvoor. Hij moet dus in de voorlinie staan en niet halverwege het terrein rondhangen, zelfs niet om te laten zien, dat hij prachtig vrije trappen kan nemen!

» Neem die vrije trap toch zèlf, kerel! Het is ongeveer op de spilplaats en jij staat spil. Zo, nu hebben we er lang genoeg over geboomd. Want vergeet ook niet, dat een vrije trap het spel stillegt. MAAR DAT DIE TIJD NIET MAG WORDEN AFGETROKKEN. Hij moet dus zo gauw mogelijk genomen worden. Even kijken of alles in orde is... Alle tegenstanders 9.15 meter van de bal?...

Daar snerpt het fluitje en Robje zelf neemt de vrije trap. Onmiddellijk!

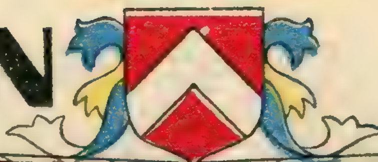
FRANK.

WIJ BEGINNEN DE DAG ...

Ik wil een evenwichtig mens worden! Daarom de balk op... Eerst RECHTOP over heel de lengte van de "zwiepstaak." Omgekeerd KRUIP ik op mijn buik terug (nadere kennismaking!). Dan wandel ik er rustig overheen en JONGLEER daarbij nog met twee ballen!

JOHAN

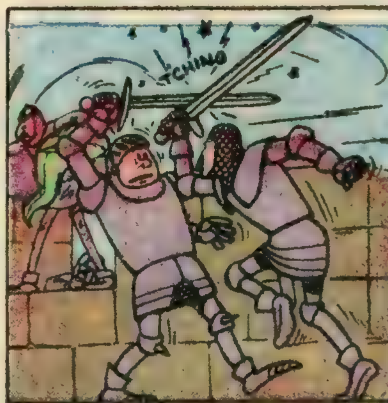
Johan, Driebergen en 's konings legerscharen slaan de aanvallen van Basenau en zijn bende af, maar deze laatste weet toch een ladder op te zetten.

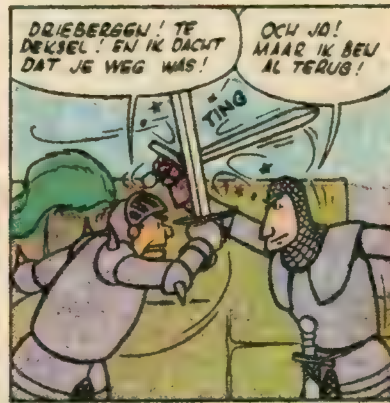

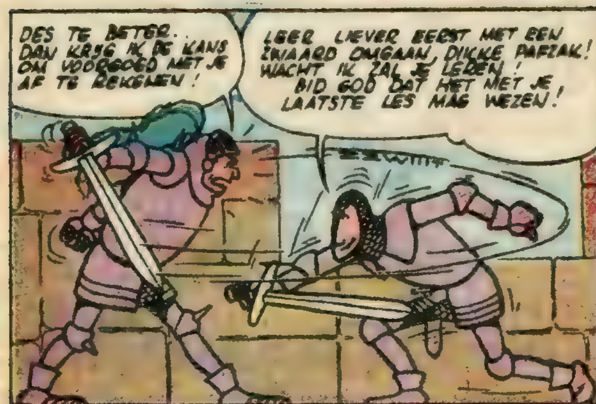

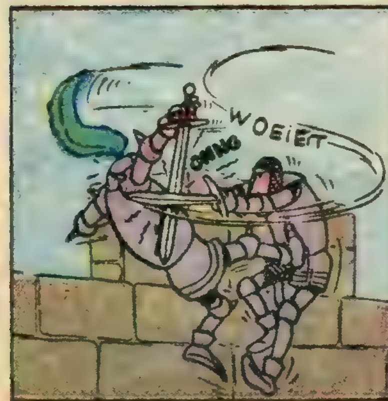

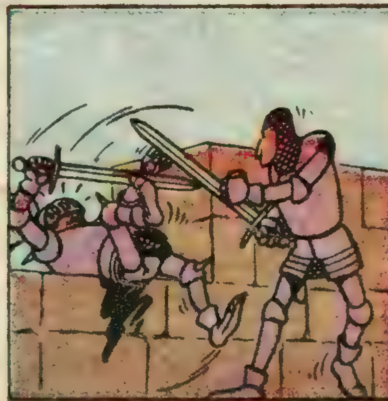

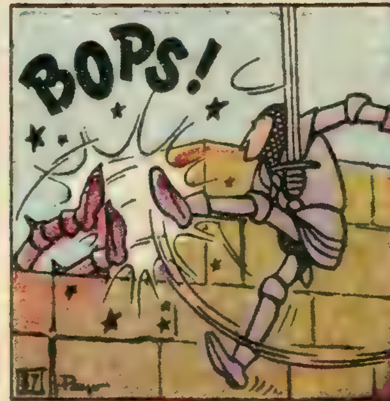

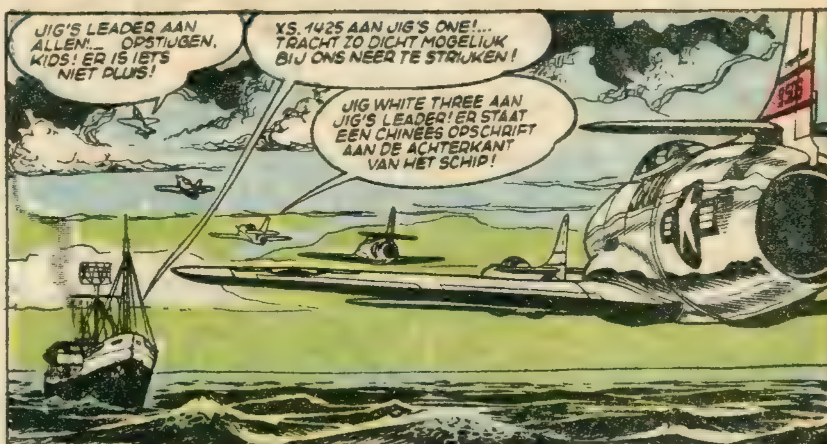

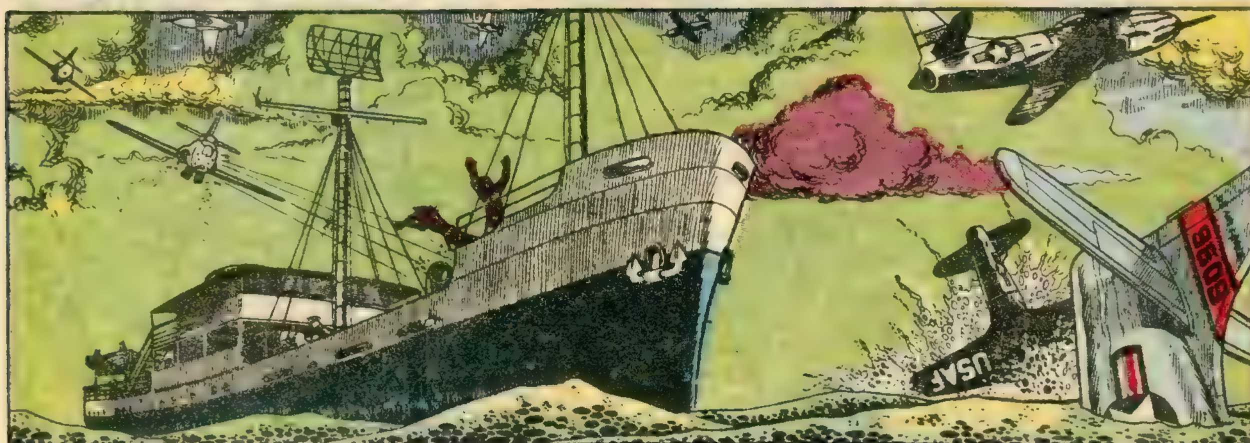

BUCK DANNY IN KOREA

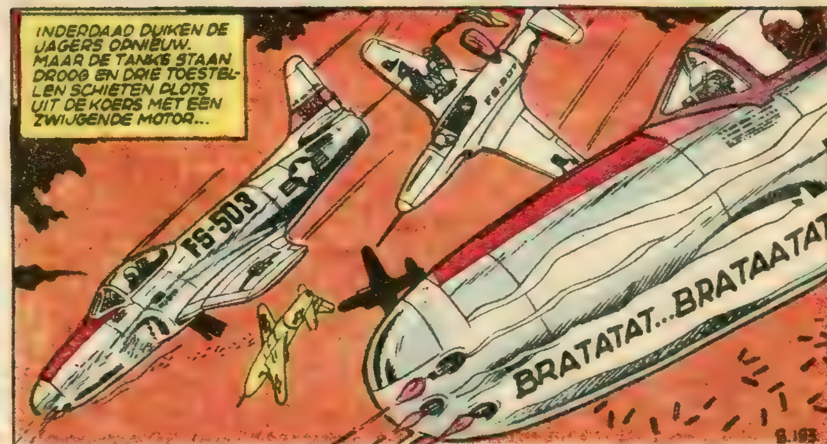

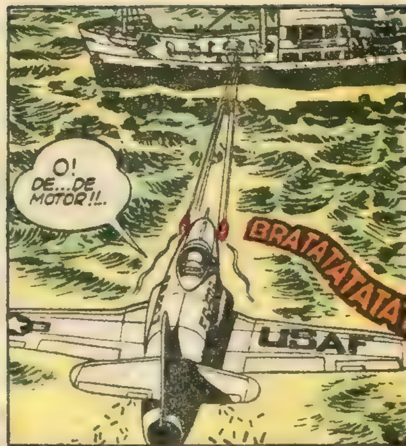

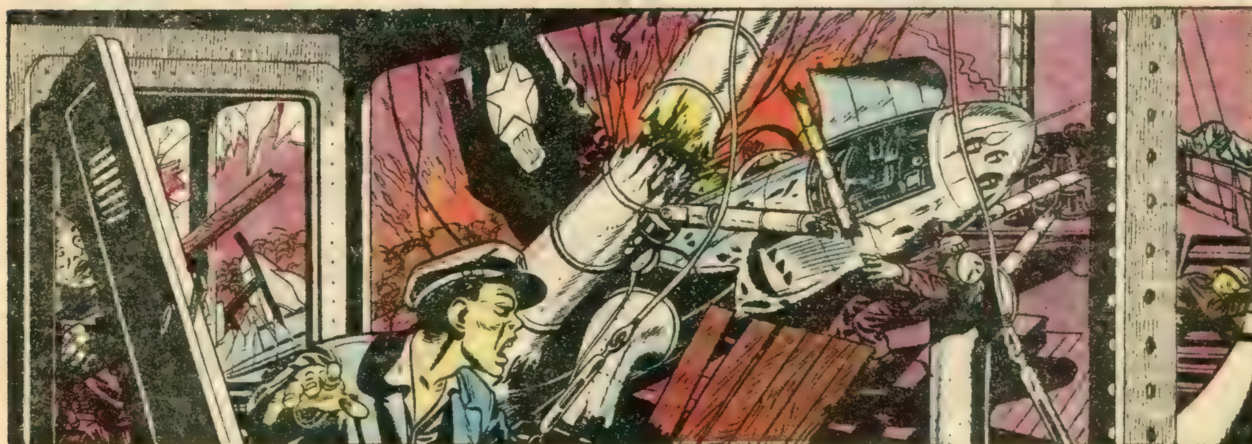

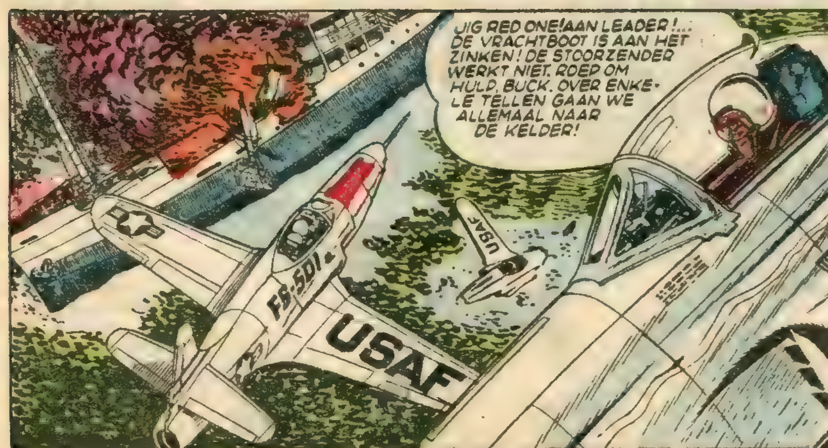

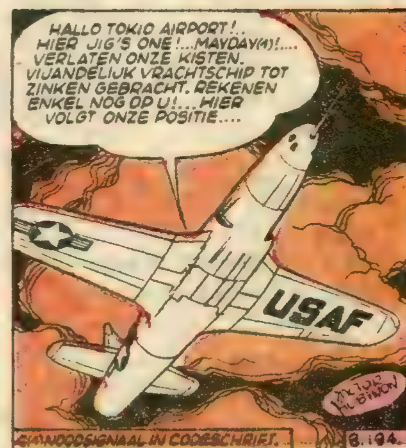

(1) NOODSIGNAAL IN CODESCHRIFT.

Onze Knollentuin

KNOLLENTUINREGLEMENT

Art. 1 : Alle jongens en meisjes mogen hun knolletjes aan Snuffeltje sturen.
Art. 2 : Alle grapjes, raadsels, tekeningen, gedichten, beschrijvingen of verhalen worden als knolletjes beschouwd.
Art. 3 : Wie ze helemaal zelf verzint, mag boven op zijn briefje vermelden : « Eigen werk ». wie op zijn eigen manier navertelt, wat hij ergens gelezen of gehoord heeft, moet op zijn briefje schrijven : « Naverteld ».
Art. 4 : Wie eenvoudig een knolletje van iemand anders wegpikt, zal met schande overladen worden.
Art. 5 : Een goede raad : Kweek geen te dikke knollen.
Art. 6 : Tekenknolletjes moeten in Oost-Indische (Chinese) inkt uitgevoerd worden op goed tekenpapier zonder lijntjes.
Art. 7 : Schrijf je knolletjes altijd op een afzonderlijk blaadje !

Ziehier het feit ! Hoe kan't bestaan, dat dichters punten winnen gaan !...

En hier is dan de Nederlandse voorhoede in de internationale knollentuinwedstrijd ! Alvorens haar het knollenveld te laten opdraven eerst een eervolle vermelding voor de twee vrienden **ZWARTE PANTER** uit **Koog** en **ZWARTE BEER 31.662** uit **St. Gillis-Dendermonde**. Zowel Joop als Serge maken bij het inzenden van hun knolletjes (een komische cowboy-knol en een P.K.-knol) uitdrukkelijk de bemerking, dat ze niet aan de wedstrijd willen meedoen. Daar het wedstrijdwerk om begrijpelijke redenen voorgaat (en beslist beter is !) moeten zij het met een eervolle vermelding stellen. Nogmaals : niet te lang je knollen, Joop. Snuffel wijst Serge erop, dat niet kwantiteit, maar kwaliteit de doorslag geeft en er talloze rakkers zijn in Noord en Zuid, die eerlijk zullen toegeven, dat beter werk dan het hunne bekroond werd. Trouwens, het gaat hier weer om het spel en niet om de knikkers.

Wie verdedigen er in de voorhoede de Nederlandse kleuren ? Weer is de voorlijn als volgt samengesteld : Dichtknol, Schets, Tekenknol, Schets, Dichtknol.

KWABBERNOOT uit **Breda** bezet als dichter de linksbuitenplaats en schiet volgens Snuffel al onmiddellijk de hoofdvogel af met zijn sonnet, dat betere poëzie geeft dan jaren in ons tuintje is voortgebracht ! Het is strak gebouwd, goed van gang en zegt ook wat, zij het een tikje tè vlot. Nee, om woord of rijm zit deze Kwabber niet verlegen !

BLOEIMAAND

De mooiste maand is Mei, heb ik vaak horen [zeggen.
Dan is de zon één goud, de lucht diep don- [kerblauw.
De bomen groen-bewaasd, de weien nat van [dauw
En alle vogeltjes gaan haastig eitjes leggen...

Het vinkt en zingt en kinkt in struiken en [in heggen.
De wind is wabberzoel. Het geurt — je [merkt het nauw —
Naar bloesems en jong blad. Verdwenen is [de kou
En op de akkers is de boer aan 't ploegen, [eggen...

Wat baat dit voorjaar, broer, als JIJ niet [kunt ontdooien ?
Als tegelijk jouw ziel niet nieuw en lustig [wordt ?...
O, dwarse, dwaze mens, laat af dat koppig [mokken !
Vernieuw u naar de geest ! Laat hart en ziel, [getrokken
Tot nieuwe levensvreugd, niet langer zijn [verdord.
MET MEI MOET MET NATUUR DE MENS [ZICHZELF VERMOOIEN.

KWABBERNOOT uit Breda.

Linksbinnen staat voor de gelegenheid onze trouwe **STIJGENDE HAVIK 30.618** uit **Amsterdam**. Eerlijk moet Snuffel zeggen, dat Frans èn als opstel- èn als tekenknollenaar wel beter werk ter planting heeft aangeboden. Maar ja, deze week telt ! Wel vlot werk en een tikje branieachtig, zoals het echte jongens meer overkomt.

DE FUIF

Het is altijd prettig als je een schoolfuif hebt.

Op een Woensdagavond in Maart, waren we zover. Je had je Zondagse lange broek aan met een keurige plooi, je haren waren gekamd na er ongeveer een kwartier aan geprutst te hebben...

Je was op en top « meneer ». Zo trots als een pauw liet je je door de tram naar de plaats van bestemming voeren, waar je afgesproken had met klasmakkers.

Sommigen stonden verwaand een sigaret te roken. Doch de waarschuwing : « De Dirk ! (de directeur) », toverde de sigaret weg. Argwanend keek de belangrijkste man van de school naar de flauw zichtbare walm.

Gegrijns. De directeur ging verder dreigend achterom kijkend.

Met zijn allen ging het naar het « hok ».

Gestyleerd kopje door LOEKIE uit Oostende.

We namen de achterste rij in bezit. Belangstellend werd er naar voren gekeken, waar een lange schoolmakker met een geweldige kuif — bebop-haar noemen ze dat — met een gewichtig gezicht zijn viool stemde en toen, begeleid door een soort piano, begon te spelen.

Koude rillingen gingen door je heen en je makkers schenen ook met iets dergelijks te kampen te hebben. Een begon er te grinniken, steeds harder. Zijn welgedane buik schudde en iets te hard riep hij : « Ga van dat wijf d'r poten af ! »

Algemene hilariteit in de zaal. De violist staakte zijn verre van briljant spel en haalde nerveus zijn hand door zijn kuif.

— Stilte !... riep een der leraren.

Tevergeefs, het gelach hield aan. Met kwaad gezicht stapte de directeur op onze rij af.

— Wie merkte... hm... daar wat op ? was zijn « vriendelijke » vraag.

De dikke Dolf zwaaide met zijn hand.

— D'r uit !

Met vuurrood gezicht kwam de dikke overeind en keek ons besluiteloos aan.

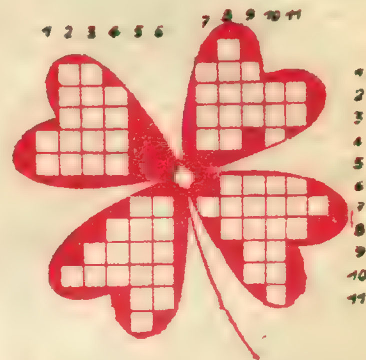
— Nou vooruit !

Dolf zuchtte en zette zich in beweging. Als één man werd hij door ons gevolgd met het luide commentaar van : « Blijf je vrieden trouw ! »

In de hal werd overleg gepleegd.

— Laten we de directeur vragen om het

Onze Kruiswoordraadsels

HORIZONTAAL

1. Bijwoord. Zwarte eendachtige zwemvogel met een witte streep van de mond tot aan het oog. — 2. Knop, uitspruitsel van planten. Slingerplant. — 3. Grootmoeder. Vruchtbare plaatsen in de woestijn. — 4. Soort bloem met doornige stengels. Manuscript (afk.). — Volkstaal voor alsem. — 6. Voedingsmiddel bereidt uit dik van melk. — 7. Achter. Vuller ook werktuig bij het opvullen gebruikt. — 8 Meisjesnaam. Dapper, onversaagd. — 9. Beweegloos deel dat toegang geeft tot een vertrek. Blad (afk.). — 10. Bijw. dadelijk terstond. Pers. vnw. (gemeenzaam) — 11. Rund.

VERTIKAAL

1. Dwarslat aan de mast. — 2. Oud-Griekse pasmunt ter waarde van 8 cents — 3. God der spotternij (Gr. Myth.). Muzieknoot. — 4. Vorm v. tasten. Jongensnaam. — 5. Spier, zenuwcel. — 6. Voorvoegsel : hoogst. — 7. Bijw. Overal. — 8. Bijw. anders gezegd. Die spijzen bereidt. — 9. Huismeubel. Bewijzen dat men elders was op het ogenblik van een gepleegde misdaad en dus onschuldig is. — 10. Deel van het lichaam. In de adelstand verheven. — 11. Voegwoord. Japanse munt

OPLOSSING

Horizontaal. — 1. Krans. — 2. Alen — 3. Den. Po. — 4. Di. - Bons. — 5. Pels. — 6. Reeds. — 7. Ene.

Vertikaal. — 1. Adder. — 2. Klei. - Ee. — 3. Ren. - Pen. — 4. Kan. - Bede. — 5. Pols. — 6. Spons.

nog één keer te proberen, stelden we voor.
In ganzenpas ging het weer de zaal in, op de directeur af.
Weer onderbrak de violist zijn spel.
— Meneer, hakkelde Jef, de uitgekozen woordvoerder, mag Dolf het nog één keer proberen ?...
De strenge heer kuchte en... gaf toestemming.
— Als jij je nu maar kalm houdt, Dolf, waarschuwde hij.
— Ja, meneer, antwoordde die vlug en we namen weer plaats.
Het vioolspel begon weer, om gelukkig gauw ten einde te lopen.
Zuchten van opluchting, handgeklap van verlichting en de kunstenaar verdween.
Het toneel begon. Een vijfde klasser vertoonde balanceerkunsten met borden. Hij brak er maar twee !
Nu, beste rakkers, hoop ik, dat jullie je een beetje voor kunt stellen, wat er op een H.B.S.-fuif (Hogere Burger School) kan voorvallen.

STIJGENDE HAVIK 30618 uit A'dam.

De Nederlandse midvoor kunnen jullie in de tekenknol bewonderen. Daar is geen woord Frans bij dan in de schuilnaam van de tekenaar. Het vreemde trekt nu eenmaal en maakt alles geheimzinniger ! Dit blijkt ook bij de rakker, die op de rechtsbuitenplaats schittert, maar die het bij de Angelsaksers zoekt.

Nederland zet Piet Kwabbernoot middenvoor. Tekenknol van LE CHEVALIER NOIR uit 's Gravenhagen. Goed werk, André !

CAPTAIN TRIUMPH 32.851 uit Haarlem laat het politie en bandiet nog eens op de ouderwetse, romantische manier uitvechten. We snuiven de kruitdamp.

TWEESTRIJD

Billy Gordon van de Mounted Police keek van de heuveltop neer op het door de zon gestoofde stadje. Hij drukte zijn hielen in de flanken van zijn paard en even later reed hij het stadje binnen. Vermoeid van de lange rit steeg hij af en stapte de saloon binnen.

— Is Lefty Fliggins soms in de buurt, vroeg Bill aan de barhouder.

Zijn stem galmde luid door de stille saloon. De barhouder fronste zijn wenkbrauwen

— Ah !... zei hij verbaasd. Ben jij die knaap, die de uitdaging van Lefty aanneemt ? Pas op, vriend ! Lefty is verduiveld vlug met zijn revolver...
— Weet ik, antwoordde Bill. Laten we eerst een whisky nemen.
De barhouder dankte Bill met een grijns, die zijn gezicht haast in tweeën spleet. Bill betaalde, stak een sigaret op en sloftte naar buiten.
Op een onverklaarbare manier wist het stadje spoedig, dat de uitdaging van Lefty de Bandiet aangenomen was.
Opeens trok een jochie van een paar turven hoog Bill aan zijn mouw.
— Mister, ik moet u zeggen, dat Mr. Fliggins op u wacht op de hoek van het warenhuis.
— Bedankt, boy zei Bill en wierp een geldstuk naar de jongen, die het handig opving.
Bill slenterde ogenschijnlijk kalm naar het warenhuis, doch gaf zijn ogen goed de kost. Opeens zag hij, dat Lefty hem van achteren probeerde te naderen.
— Lafaard, siste Bill tussen zijn tanden, zo heb je ook mijn kameraden de dood in gejaagd ! Maar bij mij krijg je die kans niet !
Hij plaatste zich tegen de muur, zodat hij in de rug gedekt was.
— Halt, Lefty, brulde hij, die vlieger gaat niet op ! Ik heb je doorzien. Vecht als een man !
Met een ruk draaide Lefty zich om. Bill keek nu recht in het woeste gezicht van de bandiet. Met een schorre kreet tastte de schurk naar zijn revolver. Ook Bill trok de zijne bliksemsnel uit de holster. De revolvers knaakten dood en verderf... Een trek van ongeloof en verbazing verspreidde zich plots op het gelaat van de schurk. Toen viel hij voorover in het stof van de weg. Bill was slechts in het rechterbeen getroffen. Hij hinkte naar de bandiet en keek neer op het dode lichaam.
Ook ditmaal had het recht gezegevierd !

CAPTAIN TRIUMPH 32.851 uit Haarlem.

Op de rechtsbuitenplaats plaatst zich weer een rakkeresje, tot op heden Snuffel volkomen onbekend. Ieder zal moeten toegeven, dat deze voorhoede met trefzekere versjes komt opstuwen ! Om iedereen gerust te stellen : bij het toekennen van de cijfers is Sjarel niet in consult geroepen ! LACHEND BLONDJE uit Eindhoven moge al niet zo goed zijn als de Bredase Kwabber, het guitig gevalletje zorgt voor een stevige puntenaanwas. Na lang wikken en wegen is deze voorhoede immers gewaardeerd als 8, 6, 6, 6, 7. Wie had dàt durven denken ! In deze formulering zit één punt meerderheid voor de algemeen als zwak uitgekreten Nederlanders. Er is (volgende week) dus werk aan de winkel voor de halflijn.

SJAREL-HULDE

Wie stapt daar over 't knollenland,
Pijp in de mond, zethaak ter hand ?...
Ei, ziet de planters draven !
't Is Sjarel, onze brave !

Hij past en meet met vaste hand
Hoeveel aan knollen kan geplant
In 't wekelijks knollentuintje...
Daarbuiten groeit geen juintje !

Uiteindelijk dus Sjarel is 't,
Die over 't planten laatst beslist
Vooral bij tekenknollen.
Geen plaats meer ?... Koppen rollen !

Zelfs Kwabber, onze snaakse Piet,
Vermurwt het hart van Sjarel niet
Bij 't pleiten voor zijn vrinden,
't Zij goed- of kwaadgezinden...

Fortuna op wankele basis ! Tekenknol van MARS uit Oostende.

En Snuffeltje, de knollenbaas
Vindt Sjarel best en Piet soms dwaas,
Maar... beide rare klanten
Onmisbaar bij het planten.

Hoera voor Sjarel ! Zethaak, pijp,
Tabak (helaas niet altijd rijp,
en inlands van geslachte)
Zijn steeds in mijn gedachten.

LACHEND BLONDJE uit Eindhoven.

En hier een hele reeks eervolle vermeldingen. RIK VAN STEENBERGEN 30.230 uit Westkapelle voor zijn Paasopstel, TOM TRANNER 39.364 uit Mol voor « Het Militair Leven ». Zie het vol te houden in L'burg, Peter ! COCHISE 32.628 uit Turnhout eervolle vermelding voor een dubbele knollenvracht, prentbriefkaart en plattegrond. Er werd al iets van je geplant in wedstrijdverband, Herman ! BUCK DANNY uit Beveren-Waas, dank voor zijn drie raadselknollen, die echter alle drie te bekend zijn, Walerand. ADELAAR en BUCK DANNY, de wakkere leider en penningmeester van de plaatselijke R.C. « Hand in Hand » te Oudenaken, voor hun reisverhaal, dat te veel opsomming blijft. NERO uit Gent voor opstel- en dichtknol. De eerste is het beste. IVANHOE uit Oostende voor het verslag over zijn ongeluk. Roger ziet nu tevens, dat planten niet zo gauw gaat als hij dacht ! Hopenlijk ben je weer wat opgeknapt.

Voor hun tekenknollen verdienen eervolle vermelding : KNOLLEKE 32.984 uit Overijse. Je weet toch : liefst geen stripverhalen èn om de lengte èn om de regelmaat ! En nogmaals voor STALEN VUIST 23.327 uit Zandvoorde. Willy zet nu Robje en P.K. vrolijk in één paasei !

Sjarel heeft grote haast... We zijn blijkbaar meer dan eivol. Tot volgende week, rakkers ! De wedstrijd blijft in volle gang, ook al is de tijd voor inzending nu ruim verstreken. Supportersgroeten langs het lijntje van Sjarel, Snuffel en Piet. Hup, Rode Duivels !... Hup, Leeuw op Voetbalschoenen !

Jullie opperplanter,

SNUFFEL.

ABONNEMENTSPRIJS

LANDEN	VALUTA	1 JAAR	6 MAAND.	3 MAAND.	BESTELLEN BIJ
Nederland	Fl.	15.60	7.80	3.90	Uitg. J. Dupuis, Zonen & Co.,
West-Indië	Fl.	16.80	8.40	4.20	Hercules Segherslaan 19, Eindhoven. - Giro : 211.714.
België en Luxemburg	B. Fr.	260	130	65	Uitg. J. Dupuis, Zonen & Co.,
Belgisch Kongo	B. Fr.	272	136	68	Ommeganckstraat 21, Antwer-
Andere landen	B. Fr.	280	140	70	pen. - P. C. R. : 3621.59.

RIK RAKKERS

Rik heeft twee verdachte individuen afgeluisterd, die boze plannen tegen Dooley beramen. De beide schelmen, die hij niet kent, bieden hem een baantje aan..

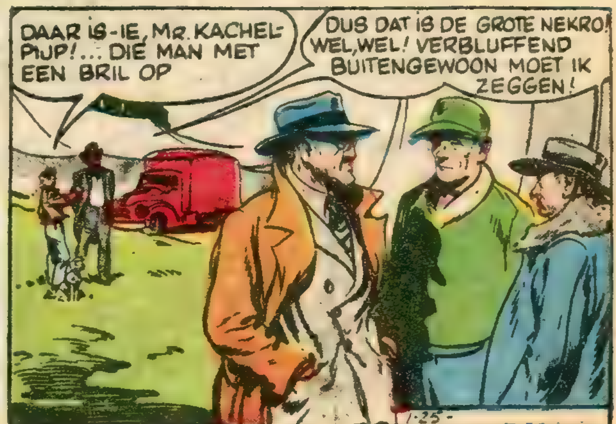

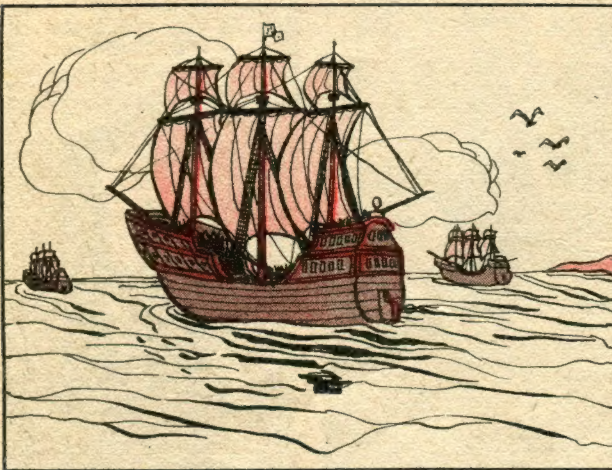

Xaverius
VERTELD DOOR DE MINSTREEL
IN LISSABON WACHT XAVERIUS OP HET UITZEILEN VAN DE VLOOT VAN DE ONDERKONING NAAR INDIË.
NA HEEL WAT IJDELE POGINGEN SLAAGT XAVERIUS ERIN TWEE VRIJWILLIGERS OP TE SNORREN... OP ZEKERE DAG...
XAVERIUS! BELANGRIJK NIEUWS. EEN BRIEF VAN IGNATIUS: LUISTER MAAR...
"OP VERZOEK VAN DE KONING VAN PORTUGAL, DAT PATER RODRIGUEZ IN LISSABON BLIJFT. PATER XAVERIUS, DIE DOOR DE PAUS BENOEMD IS...
...TOT APOSTOLISCHE NUNTIUS, ZAL DE ENIGE "EZEL" WEZEN DIE SCHEEP GAAT.
IK ZAL WERKEN VOOR TWEE...
EN NU HEEFT DE APOSTOLISCHE NUNTIUS NOG ENKELE ZIEKEN TE VERZORGEN...
IK WOU DE APOSTOLISCHE NUNTIUS SPREKEN!
IK LUISTER!
IK WOU DE APOSTOLISCHE NUNTIUS SPREKEN ZEI IK...
EN DE NUNTIUS ZEGT: IK LUISTER.
O!... EH... IS U.... EH... DE... NUNTIUS?...
DE KONING VRAAGT OP HET UWE EXCELLENTIE BEHAAGT HIJ MEDE TE DELEN WAT U NODIG HEEFT...
ZIJNE MAJESTEIT MOGE HET ME NIET EUVEL DUIDEN ALS IK NIETS AANNEEM...
IS-IE HEUS EEN "EXCELLENTIE"?
IK MOET NOG ARM ZIJN ALS IK AANKOM!
TRARA! TRARA! HET IS TIJD OM TE VERTREKKEN!

LATEN WE GODS ZEGEN OP DEZE REIS AF-
SMEKEN, OPDAT NIEMAND ALTHANS VAN ONS
INGEVAL WE DE GEVAREN DER ZEE NIET KUNNEN

...ONTLOPEN,
ZO ONGELUKKIG
IS ZIJN ZIEL TE
VERLIEZEN...

VAARWEL, EUROPA.
VALT HET JE NIET AL
TE ZWAAR?...
O, NEE! NIET MET U!

STOOR IK UWE HOOG-
WAARDIGHEID NIET?...

IK HOOP MAAR DAT HET U
AAN NIETS ONTBREEKT. ONTZIE
U ZOVEEL MOGELIJK, WANT DE
OVERTOCHT DREIGT MOEILIJK TE
ZULLEN WORDEN.

WIL U EVEN BINNENKOMEN?
IK ZAL U UITLEGGEN
WAAROM?

NORMAAL HADDEN WE LISSABON
AL IN MAART MOETEN VERLA-
TEN OM GUNSTIGE WIND TE
HEBBEN...

MAAR NU WE IN APRIL UITZEILEN LOPEN WE
KANS OP AANZIENLIJKE VERTRAGING. WE ZULLEN
IN MOZAMBIQUE MOETEN OVERWINTEREN. EN
IN DIE TIJD KAN ER HEEL WAT GEBEUREN...
LISSABON
INDIA
AFRIKA
SOKOTORA
GOA
ATLANTISCHE
OCEAAN
INDISCHE
OCEAAN
MOZAMBIQUE

DE ZEE STAAT
AL HOL!...

negers die bang zijn voor muggen...
DE BONTE WERELD
DE BAPENDE-STAM IN KONGO
KONGOSTROOM
LEOPOLDSTAD
KASAÏ
KIKWIT
GUN-GU
ATLANTISCHE O.
ANGOLA
WEET U WAAROM DE HUTTEN DER BAPENDES ROND ZIJN EVENALS HUN GIERSTZOLDERS?..ODDAT DE MUGGEN ZICH NIET IN DE HOEKEN ZOUDEN SCHUILHOUDEN...
HUN KAPSEL IS AL EVEN EIGENAARDIG. HUN HAAR WORDT MET SLIJK GEPLAKT EN VERSIERD MET FIGUREN VAN KOPEREN SPIJKERTJES...
DE OORLELLEN VAN DE BAPENDE-VROUWEN ZIJN DE ORIGINEELSTE IN HEEL KONGO. ZE DRAGEN ER ALLES IN MEE: HOUTEN LEPEL, STUKJES HOUT EN ZELFS... EEN EINDJE RUBBERSLANG.
EEN BAPENDE-VROUW
ALS ZE DANSEN DRAGEN ZE EEN KLEDINGSTUK VAN NETWERK, WAT DE FILMSTERREN VAN HEN OVERGENOMEN HEBBEN...
NAAR 'T VOORBEELD VAN DE INDISCHE FAKIRS DOORBOREN ZE HUN WANGEN MET TWEE PIJLEN DIE EEN KRUIS VORMEN!...
OM RECHT TE SPREKEN GAAT DE TOVENAAR OP DE OPEN PLAATS STAAN MET EEN TOORTS IN ZIJN HAND. DE ROOK DUIDT DE RICHTING AAN WAARIN DE HUT VAN DE SCHULDIGE GEZOCHT MOET WORDEN!...
OM HET VEL VAN HUN TAM-TAMS TE SPANNEN VERHITTEN ZE HET MET EEN VUURTJE VAN DROOG GRAS...
DE BAPENDES ZIJN VREEDZAME MENSEN. ZE VERSTAAN HET MET HUN MES FIGUURTJES UIT IVOOR TE SNIJDEN...
ZE KENNEN DE XYLOFOON... DIE LEGGEN ZE BOVEN OP KALEBASSEN, DIE ALS KLANKBODEM DIENST DOEN...
E. PaPe
034.

STANLEY

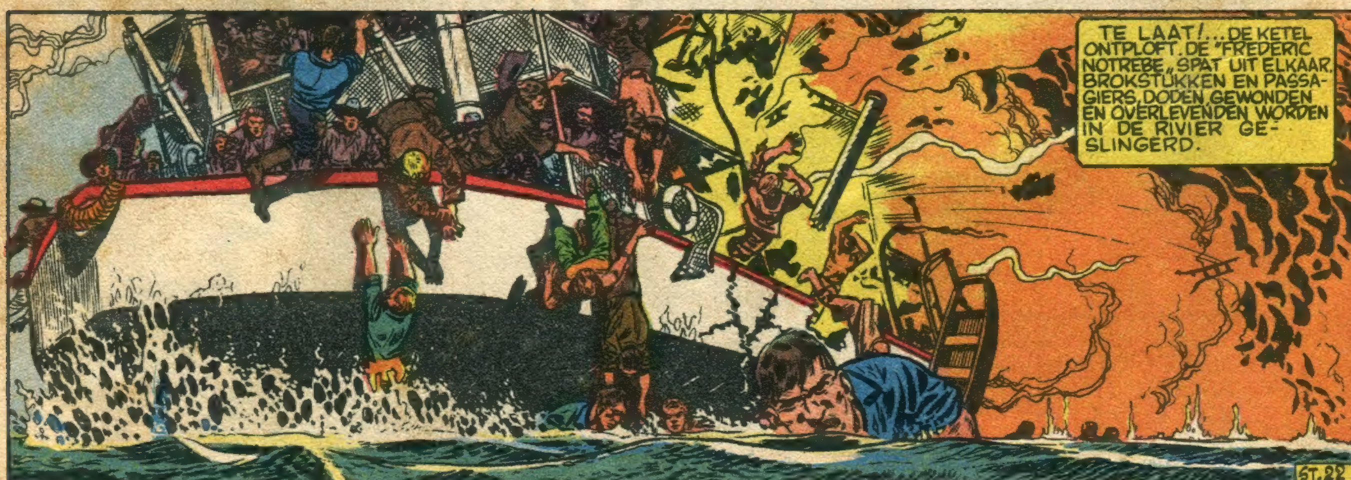

Uitgeverij J. DUPUIS, Zonen en Co.